

Roghieh Asgari Torvund
Bodø kunstforening

Bodø kunstforening starter sterkt i høst med «Abstrakt/Absurd – en interaktiv undersøkelse med maleri og video» av Roghieh Asgari Torvund. Det er oppsiktsvekkende når en slik utstilling kan dukke opp i det stille, bre seg ut som en dyp utpust og likevel ikke skape mer debatt i nærmiljøet.

«Abstrakt/Absurd» vises i foreningens lille sal i tillegg til den tilgrensende black box-en. Utstillingen består av fem arbeider som hver omfatter et maleri og en videoinstallasjon. Videoinstallasjonene viser korte utdrag fra de fullstendige versjonene av videoarbeidene i black box-en. Arbeidene er datert fra begynnelsen av 2000-tallet til 2012, og spenner over en betraktelig del av Asgari Torvunds produksjon. I utstillingen klarer hun å spinne videre på hvert enkelt verk slik at de til sammen presenterer en ny, intrikat dialog.

Asgari Torvund bruker filmkameraet som en forlengelse av sin egen person, og gjennom hennes og kameraets forente blikk, opplever vi et lite utvalg av livssituasjoner. I arbeidet *Headspin* tar Asgari Torvund for seg ungdommens brennende engasjement. Dette står i sterk kontrast til *Under the Skin of the Night*, som viser et kort, men nærmest skjellsettende møte med en uteligger. Likevel er det mer komplisert enn som så. Betrakteren innser at fortellingene ikke er komponerte og regisserte *stories*, men heller personlig opplevelse som er blitt rendyrket og løftet frem i lyset.

Den fysiske avstanden mellom visningsrommet og black box-en understreker videoarbeidenes selvstendighet og skaper samtidig et nødvendig pusterom mellom utstillingens deler. Maleriene spriker noe mer enn videoarbeidene, og det er ikke alle aspekter av dialogen mellom videoinstallasjon og maleri som fungerer like bra. Samtidig er det blant maleriene vi finner *No way*, et større arbeid med en subjektiv ikonografi. Dette er et hovedverk i utstillingen og har kanskje også det mest personlige tilsnittet.

Asgari Torvund har valgt et relativt lavt oppheng av maleriene og videoinstallasjonene. Dette fungerer bra formalt sett. Men det kan også tendere mot det teatraliske, da betrakteren nærmest ufrivillig bøyer hodet for å se videoinstallasjonene. Øvelsen minner om et ærbødig bukk. Det inviterer til refleksjon, men gnisser mot denne anmelderens mer analytiske tilnærming til kunst.

Det kan virke som om Asgari Torvund er i slutten av en modningsprosess. Man aner at det er mer i vente som er enda strammere formulert og presentert. Her har hun fått til mye, og det skal bli særs interessant å se hvor veien går videre. Som salgstilling gir dette Nordland fylkeskommune en utmerket mulighet til å skaffe seg et fremragende arbeid eller to. Dessverre har ikke fylket et eget kunstmuseum, så det er tenkelig at verkene vil forsvinne like ubemerket som de kom og kun etterlate seg spor av en veldig åpen person.

Ellen Sæthre-McGuirk

Jon Benjamin Tallerås: *Inntrinn, Opptrinn*

Roghieh Asgari Torvund: *Headspin*, stillbilde.